

Alina

EXEM-
PLARUL

2

L E I

Abonament:
120 Lei anual, 60 Lei pe 6 luni.
Publicăm anunțuri și reclame.

CULTURAL, ECONOMIC, SOCIAL ȘI POLITIC INDEPENDENT
Apare săptămânal. — Redactor: OCT. LUPEANU

Redacția și administrația:
Strada Mihai Viteazul No. 1.
— Casina Română —

Blajul ✓

Orașul redeșteptării neamului românesc și-a prăznuit în ziua de Sânziene a acestui an 1937, două sute de ani dela întemeierea sa. Blajul, orașul cel mai românesc și mai creștinesc al țării de azi a sărbătorit cu multă evlavie, căldură și duioșie dănuirea sa de două secole, în care fără întrerupere și cu neobosită hărnicie a răspândit cultura românească.

Intemeiat de marele episcop și mucenic al neamului Inochentie Micu Clain, care a pus temelile politicei românești și care cel dintâiu a îndrăznit să ceară drepturi pe seama românilor prizoniși și urgișiți, de aici s'a dat întâia oră lozinca de luptă pentru legea, limba și moșia strămoșească.

Micul orașel dela împreunarea Tarnavelor a fost pentru asupritorii de ieri, cuibul de viespi, pe care cu orice preț au vrut să-l stârpească. Căci aici s'a format idealul politic al tuturor Românilor și de aici s'a pornit și s'a purtat lupta cea mai înverșunată pentru tot ce este românesc.

De aici s'a pornit lupta politică dela sfârșitul veacului al 18-lea pe urma căreia s'a scris la 1791 faimosul „Supplex Libellus Valachorum”. Aici s'au adunat la 1792 preoții români în jurul episcopului Ioan Bob și au refuzat să depună jurământul pe constituția feudală a Ardealului. Aici s'au adunat în 1848 tot ce avea neamul românesc mai bun, cerând libertate pe seama celui mai oropsit neam din Europa.

Și de atunci în fiecare an elevii Blajului se întruneau la 3—15 Maiu ca să reînnoiască aici jurământul de credință și nădejde în neamul românesc, până la izbândirea visului de Unire.

De aici a dus blăjanul Aron Pumnul florii redeșteptării în Bucovina. Blăjanul Ion Maiorescu a organizat învățământul public în Oltenia. Tot un blăjan a deschis școala românească a Năsăudului. Asiderea blăjan a fost și cel care a deschis școlile românești ale Beiușului. „Gazeta Transilvaniei” cea mai veche gazetă românească a Ardealului a fost întemenată iarăș de un blăjan. Și nu este școală românească mai de seamă în Vechiul Regat la care să nu fi funcționat — înainte de războiu ca profesor vreun blăjan.

Ce ar fi literatura românească, ce întreagă cultura românească fără Blajul istoric! Căci el este orașul de unde a răsărit soarele românismului.

Cu ocazia serbării bicentenare foștii elevi ai Blajului au venit să de-

pună o lacrimă de recunoștință pe mormintele foștilor profesori și să-și exprime recunoștința fața de așezămintele culturale din Blaj. Cimitirele Blajului sunt pline de mormintele acelor mari bărbați, cari au aprins prin gândurile lor, prin vorbele lor și prin faptele lor

facla adevăratului naționalism în sufletul obiditului neam românesc. Zidurile vechi și îmbătrânile ale acestui sfânt oraș, au adăpostit două veacuri de-a rândul cele mai mărețe și înălțătoare frământări și avânturi pentru cultura și progresul poporului românesc.

Cum s'a prăznuit întemeierea Blajului? ✓

Dimineața la ora 8³⁰ s'a oficiat în catedrala Mitropoliei liturgia solemnă oficiată cu parastas pentru sufletele profesorilor și elevilor răposați.

A pontificat I. P. Mitropolitul Alexandru ajutat de P.S.S. Episcopii Iuliu Hossu al Clujului și Alexandru Rusu al Maramureșului, prepozitul Iacob Popa, precum și un număr de canonici și directorii liceelor din Blaj. Răspunsurile au fost date de corul catedralei condus de d. prof. Cherebețiu.

În P.S.S. Alexandru a ținut predica festivă arătând înfăptuirile Blajului și ale bisericii unite. După terminarea serviciului divin lumea s'a îndreptat spre palatul cultural, unde la ora 11 a început ședința solemnă de comemorare a bicentenarului cu intonarea Imnului Regal de către corul mixt al catedralei. A luat apoi cuvântul P.S.S. Victor Macavei vicarul Mitropoliei care a făcut o sinteză a istoriei Blajului arătând rolul ce l-a avut în istoria Românilor de pretutindeni. A încheiat aducând omagii M. S. Regelui reprezentat prin dl. comandor Fundățeanu.

A vorbit apoi D. Prof. Comșa în numele Primăriei Blajului.

D. Prof. V. Drăgan, primarul Clujului a vorbit în numele Universității Regele Ferdinand și în numele Clujului reliefând marele rol ce l-au avut școlile Blajului în viața neamului nostru, citând cuvintele lui Heliade Rădulescu: „aici a răsărit soarele Românilor. Încă în anul 1726 dascălul Gherontin Cotorea propovăduia originea noastră latină.

În numele Academiei Române a vorbit dl. Prof. Univ. Silviu Dragomir, fost elev al Blajului. D'sa a spus între altele că: „Blajul a luminat cărarea care ne-a dus la Alba-Iulia”. În cuvinte calde apoi a zugrăvit prietenoasa înțelegere ce domnea între profesorii și elevii Blajului, aducând cuvinte de închinare supraviețuitorilor dintre profesorii promoției de acum 40 de ani.

Dl. prof. Iuliu Hațieganu a vorbit în numele „Astreii” și în numele foștilor elevi ai Blajului, arătând că Blajul a transformat neamul nostru într-o mare națiune prin iubirea de neam, de Dumnezeu și de carte pe care le-a infiltrat temeinic în sufletele elevilor săi.

Dl. Inspector general Păcescu a adus salutul ministrului cultelor și artelor.

În numele guvernului a vorbit dl. ministru Valer Pop. Evocă marile figuri care au făurit spiritul tradiția și crezul celui Blaj care a devenit factor hotărâtor al Unirii. Din

carte și prin carte au realizat trezirea noastră la cunoștință, lăsând la o parte „tot ceia ce putea să desbina” și cultivând tot ce putea să unească pe fiii aceluiași neam dar „Nu ne ajunge dobândirea unității noastre politice”, ne mai trebuie și să cimentăm ceea ce s'a obținut, să nu mai ajungem la acele suferințe din trecut.

Ultimul cuvânt l-a rostit I.P.S.S. Episc. Alexandru. A arătat puterea radiată de Blaj, „cuvânt magic la auzul căruia tremurau de groază stăpânitorii noștri de eri”. „Mic a fost Blajul dar iată din el eșit-au șefii mișcării noastre hotărâți prin vesnicele și neschimbabilele decrete dumnezeiești”.

„Întregirea noastră națională este urmarea logică a luptelor duse de Inochentie Micu și de toată placarda însuflețită a bărbaților care au dus maideparte steagul immaculat desfășurat cu atâta curaj de acest mucenic al neamului”.

Înainte de închiderea ședinței de vicarul general Dr. Victor Macavei s'a pus bazele „Asociației prietenilor Blajului”. Ca încheiere s'a intonat „Imnul școlilor din Blaj”.

Apoi invitații au luat masa la diferite institut, grupându-se pe promoții, având în frunte pe episcopii și canonicii Blajului. Atmosfera la aceste banchete a fost cordială și coplesită de duioșia amintirilor.

După masă la orele 4. și jum. prin fața catedralei au trecut în șiruri impresionante foștii elevi ai Blajului. Nesfârșitul convoi grupat după anii de promoție a fost partea cea mai duioasă și mai plină de tălc a serbărilor. Momente de rară duioșie au fost când însuși Mitropolitul și Arcliereii au coborât între foștii lor camarazi și colegi de bănci, defilând în fața Sfintei Catedrale, care ca o veghe neclintită a străjuit 2 secole toate frământările și năzuințele Blajului.

Ultimele promoții de pe la 1880—1872. au fost reprezentate abia de câte un singur supraviețuitor, stejari rămași în picioare din vârtejul vieții sbuciumate.

La Câmpia Libertății apoi s'a desfășurat festivalul elevilor actuali ai Blajului în frunte cu studenții Academiei de teologie.

Seara a avut loc cina comună și o petrecere de vară în sala de gimnastică și curtea liceului. Pentru ziua serbărilor Dl. A. Lupeanu—Melin care fiind bolnav n'a putut participa — a tipărit un volum de „Evocări din viața Blajului”, minunat și ca execuție și plin de admirabile și duioase povestiri din frământările orașului istoric.

Rugăm pe Domnii cari au făcut subscrieri pentru susținerea gazetei, să binevoiască a achita sumele subscrise. — Deasemenea rugăm și pe Domnii abonați să achite abonamentul. — Plata se poate face în ori ce zi și în orice timp la Dl Romul Lupeanu funcționar la Primărie.

SERBĂRILE ASTREI

— Concursul de jocuri românești din Aiud —

Dela războiu încoace, pe lângă multe alte datine și obiceiuri frumoase, pe cari poporul nostru dela sate le-a uitat și părăsit, au fost părăsite și jocurile bătrânești și portul frumos, cari într'adevăr au făcut fală Neamului nostru, ori de câte ori acestea au trecut granițele țării.

Portul nostru românesc, s'a impestrițat cu fel de fel de porturi streine. In locul iilor și poalelor albe, cum și in locul fotelor (cătrintelor) țesute de mâna țărăncii noastre, au apărut bluzele și rochiile plisate, căci... sunt domnești.

Pânzeturile cu cari se îmbrăca odinioară țărana noastră, au fost înlocuite cu diferite „zdrance jidovești” și cu mățasuri, cari au dus o bună parte din țărănimea noastră la sapă de lemn și la desnădejde, pentru că câștigul ei în vremurile de azi nu-i în stare să acopere cheltuiala pe care o cere un port așa de scump, dar nepractic, neromânesc și fără valoare artistică.

Jocul nostru „din bătrâni”: haidăul, jocul cu băta, călușerul, bătuta, hațegana, țarina, calabrea și atâtea jocuri naționale au fost părăsite și in locul lor s'au introdus „țâțăite”, jocuri ungurești și uneori amestecate chiar cu țigănești.

Așa cum se părăsesc jocurile și portul național, încep a fi părăsite și obiceiurile frumoase de Crăciun și Paști cum și doinele fermecătoare in locul cărora se cântă cântece „moderne” și tango-uri cu conținut pornografic și spurcat.

Pentru reînvierea obiceiurilor „din bătrâni”, a portului și jocului nostru românesc, Astra din Aiud de sub președinția dlui dir. Ovidiu Hulea, a luat inițiativa ca în fiecare an

să organizeze la Aiud concursuri de jocuri și porturi românești, cum și expoziții de cusături și țesături românești.

Al doilea concurs de jocuri românești la care au participat mai multe sate din plasa Aiudului, s'a ținut aci la 21 Iunie a. c., pe stadionul C. G. A.

Jocurile cu cari s'au produs comunele participante au fost: haidăul, jocul cu băta, învărtite, hore, sârbe etc.

Pentru clasificarea jucătorilor s'a format un juriu compus din dnii: prof. Ier. Păstrav, prof. Silvia Todoran, prof. Maria Șuteu, prof. Vasile Peteanu, Romul Lupeanu, A. Spaniol și Ion Ciunganu. După o dreaptă apreciere, juriul a clasificat: in locul I. com. Hopârta, care a primit premiul un drapel național, in locul II. comuna Aiudul de sus, care datorită dlui învățător I. Toma, s'a prezentat peste așteptări. Această comună a primit premiul II, o placă de argint aurită. In locul III. s'a chasat comuna Rădești, care a câștigat o placă de argint.

Pentru jocuri cu băta au primit premiul I. (o medalie de argint mare) următorii: Traian Popa și Hetea Ștefan din Aiudul de sus; Gruța Ioan, Barbu Gheorghe II, A. Bălțat și Stan Augustin din Hopârta; Bordean Augustin din Leorinți și Aurel Bucur din Rădești.

Premiul II. (o medalie de argint mică) l-au câștigat: Cioca Teodor, Pascu Gheorghe și Șuteu Aurel din Ciunbrud; Barbu Gheorghe I, Bălțat Gheorghe și Bălțat Samoilă din Hopârta; Băeșan Marian, Milea Ioan și Milea Constantin din Leorinți; Lazar Simion din Rachis; Coza Gheorghe și Sima Ion din Rădești și Mărginean Ion din Miraslău.

Ion Ciunganu.

continue munca intelectuală și in vacanță, căutând să facă mai ales lectură aleasă, cu îndemnuri spre frumos, spre nobil, spre moral. Dar nici mediul social nu prea favorizează educația școlară. Cinematografele și strandul dau tineretului școlar îndemnuri, cari foarte adese contrazic cu desăvârșire spiritul pe care școala caută și e obligată să-l infiltreze în sufletul generației tinere.

Fajă de primejdile, care pândesc, la lot pasul tineretului, care este cea mai scumpă comoară a neamului, nădejdea întregă a viitorului, citorii de mâine a României Mari, trebuie o colaborare statornică a părinților și a tuturor bunilor Români. Numai atunci când acest tineret va înțelege că toți ne înșușim doctrina școlii, spiritul ei, când de nicăiri nu se cătește împotriva dispozițiilor care se iau, în vederea sănătății sufletești a odrăzelor noastre — numai atunci se va putea cimentea viața sufletească a tineretului în acel senz unic, din care va lesi generația de mâine: tare sufletește mai pre sus de toate.

Pentru realizarea acestui scump și slănt deziderat, in cuvinte patetice, pline de cea mai adânc simțită convingere, directorul face un apel călduros către părinți, rugându-i să și însușească următoarele ordine școlare pe care direcțiunea liceului „T. Maiorescu” le menține pentru elevi, pe tot timpul vacanței:

1. Cercetarea obligatorie a Serviciului Divin în duminică și serbători.

2. frecventarea cinematografului numai la filmele îngăduite de direcțiune.

3. mergerea la strand numai între orele 11—1 a. m. zilnic afare de Duminică și serbători, când frecventarea strandului rămâne strict oprită.

In aceeași vreme directorul aduce la cunoștința tineretului că D-sa și profesorii rămași in Aiud se pun la dispoziția elevilor, pentru a le înlesni practicarea distracțiilor nobile, in timpul vacanței. Liceul va pune la dispoziția elevilor salele pentru lectură și discuții literare pentru desemn, muzică și pentru celelalte distracții: wolley-ball, ping-pong etc. etc. pentru a stimula toate talentele tineretului. De sigur nu poate fi vorba de-un program obligatoriu, care să stănjenească recreația de vară a elevilor, ci numai de-o colaborare și in timpul vacanței pentru alte lucruri decât cele strict școlare.

Dacă părinții vor ajuta strădania aceasta a școlii, multe primejdii și dezastre de ordin moral vor fi evitate și mult spor și bine va rezulta din această colaborare. Pentru aceea, direcțiunea școlii adresează și pe aceasta cale cel mai călduros apel către părinți pentru supravegherea copiilor lor. *Nici un copil nu e bine să părăsească, pentru nici o distracție casa părințească fără să indice locul unde*

Incheierea anului școlar la liceul „T. Maiorescu”.

— Povețe pentru elevi și părinții lor —

Incheierea anului școlar la liceul „Titu Maiorescu” s'a făcut in ziua de 23 Iunie a. c. Elevii, adunați la liceu la orele 9 a. m., in frunte cu profesorii școlii, au luat parte la Sf. Liturghie și Te-Deum, oficiat in ambele biserici românești. La ora 11 elevii și părinții lor s'au întrunit in sala festivă a liceului, unde directorul școlii d. Ovidiu Hulea a ținut un discurs, din care reținem următoarele:

— Învățămantul de după războiu nu dă roade asemănătoare aceluia pe care le da școala inaintea maselui cataclism. Pentru aceasta vina o poartă in primul rând tineretului școlar care, față de preocupările multiple și nobile ale tineretului vremilor trecute, are o singură pasiune: sportul. In atâtea rânduri s'a

sărunit și din partea tuturor profesorilor, pe lângă tineret să înțeleagă că nu se va putea crea o generație intradevăr intelectuală, dacă tineretul consideră continuarea neîntreruptă a muncii sufletului ca o povară și nu ca un prilej fericit de cât mai înaltă preocupare și desăvârșire!

Dacă tineretul face, la sfârșit de an, tabula rasa din tot ce a adunat in cursul anului, dacă el intenționează să-și ventileze capul de ceea ce a acumulat dela profesori, atunci totdeauna, toamna, profesori trebuie să pună plugul in tarina înțelenită. Fiindcă liceul este o școală de selecție, de alegere a viitorilor conducători ai neamului, elevii vor trebui să continue — de sigur cu modru — dar să

Gânduri în convalescență.

(Fragment de noțte dintr'un capitol de roman).
de ȘERBAN AL. ION FAUR.

Nu știu. Ați fost vreodată bolnavi și obligați să petreceți câțva timp in spital? La urma urmelor nu este atât de lipsită de interes o astfel de petrecere. Afară, bine înțeles, de cazul când pacientul reușește să moară in ăst spital. Atunci, cu siguranță că ne pot căina: infirmierii, contabilul spitalului, medicul secției, bolnavii cari ne ținuseră până atunci tovarășie imprumutându-ne cască numai ca să auzim, surd, concertul transmit din lumea încă sănătoasă a cutărui studion, in schimbul portocalei pe care i-o dăruim bucuroși.

Vor mai regreta și trecătorii rari cari ne-ar fi putut auzi cântând câteodată vreo amintire fumurie, din fereastra dincolo de care încep: grădina spitalului, strada, intrigile caselor, bucuriile întâmplătoare, trapediile de diferite intensități, cerul.

Va regreta și „trăgerul” care va urma să te transporte, laș, spre morga spitalului, fiindcă nu va mai avea ocazia să-ți ceară un contraserviciu. Și alții...

Dar dacă ați trecut peste criza asta de o clipă și ați învins agonia, bălându-vă joc pe ea, și v-ați menținut temperatura cu toată afirmația consultului de medici că sunteți in dreajma plecării din urmă, dacă închizând, obosiți, ochii ați prins comentariile celor din jur și târguiala celor cari așteaptă să-și îm-

partă moștenirea de mărunte lucruri ce ar rămâne pe noptiera de lângă patul dumneavoastră, dacă ați realizat efortul suprem de a vă ridica pleoapele numai ca să i palmuiți cu ochiul vostru turbure de plietiseală și să-i vedeți surprinși și căutând a-și compune pentru circumstanță figură mieroasă și nevinovată, și dacă ați mai avea și răbdarea să-i ascultați, par'că i-ați auzi:

— Vai, ce bine dormiți, domnule cutare!

— Vai, cât de liniștit respirați acum in somn.

— Era mai mare dragul să vă vedem atât de senin după atâtea nopți chinuite.

— Dar vă rog, dați-mi mâna să constat pulsul. Și după câteva clipe: tiii! ce regulat puls. Dar ăsta-i puls de om sănătos, domnule! Părerea mea e că in câteva zile puteți încerca să ieșiți la soare, in grădină. Felicitările mele sincere. Ați învins un pas foarte greu care, nu că v'ar fi putut fi fatal, dar v'ar fi prelungit ținutua asta in pat. Și, nu-i așa, cum sunteți dumneavoastră învățat cu libertatea v'ar fi cășunat mai multă durere. Imi pare atât de bine! Sincer vă spun. Uitați-vă, tocmai vorbeam adineaori cu sora Martha,

— Nu-i așa, soră?

— Da, domnule doctor

— Ei, tocmai mă gândeam și-i spuneam: ce-ar fi soră să iavingă domnul dela No. 6. toate bănuielele noastre? Și uite că și începeți să ne clătinați in aste bănuiele. Încăodată felicitările mele cele mai sincere și la revedere

pe diseară. Acum mă scuzați fiindcă mai trebuie vizitați câțiva prieteni din salonul de-alături.

Iată-l, apoi pe doctor străbătând grăbit și contrariat drumul dintre pat și ușe. Apoi închizând ușa cu oarecare nervozitate rău reținută și lăsându-vă in tăcerea și semiumbra camerei de suferință.

Spun din nou că nu e lipsită de interes o astfel de posibilă petrecere. Și nu cu răutate, dorind cuiva aceasta. Nu. Ci, ca să degajez pur și simplu interesul ce îl prezintă fiecare întâmplare a vieții, fie ea banală sau curioasă, fie ea apăsătoare sau trecătoare, fie ea dureroasă sau tangențială.

Și cum se poate realiza și momentul *leștrei in soare* după lunile de zăcere in camera cu pereții cărora le-ai învățat pe dinafară urmele de cule bătute și scoase spre a fi întrebuințate in alte odăi, cu miros de farmacie și cu aspect de cosing bine întocmit, după ce ai realizat rezistența împotriva bolii și a doctoriilor servite in fiecare oră, tot astfel vei fi nevoit să realizezi și îmbrăcarea pentru a fi decent când îți vei lua ziua-bună dela „trăgerul” invidios că te-a scăpat din mână, dar bucuroși că te poate ruga să i faci cadou o cravată care, cum băgase de seamă între timp, îl prinde bine; dela contabil, care a trebuit să cumpere in contul său, cu banii lui desigur, câteva fiole neprevăzute in suma globală pe care ai depus-o acum câteva luni;

merge, timpul cât rămâne acolo și ora la care se obligă a se prezenta părinților la reînțoarcere. Aceasta în cursul zilei, iar seara trebuie să albe o oră după care copilul nu mai poate rămâne în stradă, decât numai cu părinții săi.

După aceste povețe, se citește situația elevilor pe clase. Se premiază pentru progres și purtare morală, următorii elevi:

- Cl. VIII: Dopan Cornel, Popa Aurel și Vădăș Ionel.
 „ VII: Pădureanu Liviu și Popa Aurel.
 „ VI: Marcu Liviu, Păstrav I., Harmath Z. și Vlasachis G.
 „ V: Negoșescu I. și Oțel V.
 „ IV: Suciu C., Hulea O. și Timiș Al.
 „ III: Dragomir O., Fufezan Ion, Popescu M. și Dumitru Traian.
 „ II: Groza C., Juncan N., Ordean S., Sava Iuliu, Haiduc V., Bordeanu A. și Popa Andrei.
 „ I: Marcu M., Nicolau R., Albini Iuliu, Nicoară Ion, Leluț Ștefan și Gheorghiu Liviu.

APELUL

Asociației Naționale

Pentru asistența Universitară „Regele Carol II.”

Ziua de 8 Iunie, intrată în tradiția noastră istorică, este sărbătorită în fiecare an, sub oblăduirea Aceluia, care închină, cu rod, toate puterile Sale, pentru consolidarea neamului.

Energicele creatoare ale tineretului țării converg în această zi spre Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, care cu neostenită grijă a luat sub paza sa directă educarea morală și fizică a tineretului, a acestui tineret care reprezintă bucuria de azi și speranța de mâine a țării.

Tineretul este principiul de continuitate istorică. Împlinind vârstele sufleteste ale neamului și ținând strâns lanțul solidar al generațiilor, el reprezintă chezașia viitorului.

Fiecare suflet românesc participând în ziua tineretului la marea sărbătoare spirituală a neamului, se cuvine să se preocupe și de nevoile materiale, care macină o parte din tineretul universitar, contribuind, alături de oficialitate, la găsirea mijloacelor de înlăturare a acestor nevoi.

Pe un tineret luminat, pe un tineret educat, pe un tineret cu forțe fizice și cu puteri morale, numai pe astfel de tineret putem rezema destinul țării de mâine.

E neapărat nevoie ca, în cercul de lumină al conștiinței noastre naționale să fie cuprinse preocupările pentru tineret.

Sprijinirea posibilităților lui de realizare

devine o datorie și un indemn..

Izvorit din această preocupare, am hotărât să înființăm »Asociația națională de asistență universitară Regele Carol al II-lea», în numele căreia adresăm tuturor cetățenilor un călduros apel, rugându-i să sacrifice, cu generozitatea caracteristică sufletului românesc, o fărâșă, pentru crearea unui fond de asistență universitară, fond menit să servească pentru întreținerea de cantine, căminuri, clinici studentești și burse, pentru tineretul meritor din universitățile și școlile noastre înalte.

Marea și mica industrie, băncile, comerțul și în genere toți cetățenii sunt așteptați să face în această zi o jertfă proporțională prosperității lor, fără cârtire, cu entuziasm și dragoste de neam.

† PAULA URSU

Sunt într'adevăr rare ființele, care să fi înmănușiat în sine, într'o armonie atât de desăvârșită, atâtea nobile însușiri, cu câte a fost împodobită Paula Ursu, distinsa învățătoare, în fața sicriului căreia ne-am înșiruit atâta lume, buimăcită de pierderea ei dureroasă și neașteptată. Pierderea aceasta o plângem cu sinceră durere și un strop de balsam încercăm să aducem în cumplita durere, de care este nepăstuit soțul văduvit.

S'a dus dintre noi o ființă într'adevăr aleasă: o nobilă și rară distincție fizică, cizilată de un suflet în care nu știai ce să admiri mai mult, multipla destoinicie a unor însușiri superioare, sau dărnicia cu care veșnic gata se avânta generoasă în orice muncă de propagare a binelui și frumosului.

În scurtul timp petrecut printre noi ne-a făcut dovada prin neuitatele serbări aranjate cu copilele și copilașii noștri, cât simț artistic sălășluia în sufletul acesta mătosos, cât stăruință nobilă în aceasta tinută suverană, cât căldură și putere de educație în această inimă bună, cuceritoare a celor mai fragede inimi de copii, abia coboriți din leagăn, cu cari realizează acele scumpe și dragi spectacole, prin cari ne-a încântat și bucurat pe toți. Fericiți copiii între cari a trăit și muncit și veșnic vii răsădirile pe cari le-a sădit în inimile lor mână aceasta atât de măiastră și atât de muncitoare.

Vestea trecerii la cele eterne a Paulei Ursu a căzut ca un trăsnet din senin. De aceea abia că ne putem reculege și nu ne putem dumiri că aceea, care la încheierea anului școlar — abia cu câteva zile în urmă — cu zimbet pe buze, cu dorul de muncă în priviri le zicea copilașilor. „La revedere la toamnă”.

Dumnezeu, care știe ce muncă a dezvoltat în ogorul țării, care a văzut cum veșnic

Cu spontaneitatea elanului curat, deci fără a fi impuși, am dori ca funcționarii din toate colțurile țării să doneze la 8 Iunie, cu inimă românească, salariul pe o zi, pentru copiii țării.

Fiece obol, mare sau mic, să fie un bob din conștiința solidarității de neam, o dovadă de dragoste și grije pentru făclierii națiunii, pentru apărătorii ei de azi și de mâine.

»Asociația națională de asistență universitară Regele Carol al II-lea» va lua atâta desvoltare, câtă putere de vibrație se va găsi în conștiința națională a fiecărui cetățean al țării.

Președintele comitetului de inițiativă:

Miron,

Patriarhul României.

la datorie cu zel și abnegație și-a jertfit sănătatea pentru copiii noștri la altarul neamului — îi va răsplăti totul. Comitetul școlii, văduvit de harnica, activă și înțeleaptă s'a secretară pierde prin ea pe ca mai luminată, iscusită și neobosită conducătoare. Copilașii noștri pierd pe cea mai bună, nobilă și iubitoare „Leliță”, cu adevărat pe a doua a lor mama.

Societatea „Prietenii copiilor” pierde pe vrednica ei inițiativă, pe cea mai râvnitoare și sinceră membră, pe neînfricată purtătoare a steagului acestei societăți. Iar Societatea „Principele Mircea” filiala Aiud deplânge o membră valoroasă, loială, gata la datorie, însuflețită și pătrunsă de iubirea celor mici.

Dar Paula Ursu n'a rămas numai între copilașii ei dragi; Astra a avut fericitul prilej de a asculta cuvântul ei de propăvăduire între săteni și fără exagerare spunem că puține conferințe mai înțelepte, mai din suflet pornite s'au adresat sau se puteau adresa țărânimii noastre ca acele ale acestui suflet ales. O adâncă pătrundere a vieții dela țară, cu toate necazurile și mizeriile ei, un deosebit simț de a povățui pe femei și bărbați de-o potrivă, o bunătate mare a unei inimi dornice de a ajuta, de a lumina și mângăia.

O deplângem sincer și din sufletul și cei mari și cei mici pe Paula Ursu. Prea repede ne-a părăsit. Copilașii dragi vor avea pururea gravată în inimile lor icoana nobilă și blândă a Leliței lor, care-i-a învățat să zică grădiniței lor, „Școala de copii cuminiți”, iar țării: „România noastră dragă”.

Prietenii sinceri, tovarășele de muncă și luptă, toți deopotrivă ne plecăm fruntea cu smerenie și resemnare creștinească în fața hotărârii Ziditorului, dar o plângem cu nemângăiere, tristețea și îndurerare.

dela băiețașul care ți-a adus țigări pe furis și stă acum cuminte și trist lângă poarta grilajului pe unde vei trece ultima oară în orașul ăsta fără să-i mai spui:

— Măi, dragă Ionică: Uite, adă-mi tu niște țigări, dar să nu te vadă careva că știi că n'am voie să fumez, dar eu nu pot răbdal și fără să-ți mai aștepte vorba, sbughind-o, vesel că îl chemi pe numele acasă:

— Matală să nu-ți aduc eu? Uite acuși is înapoi. Numai că învețiți-vă bine până vin, că uite se cam răcori afară; dela doctorul care-și simte contrarietatea bănuiala, dar zâmbește dinaintea mâinei tale întinse. Prietenos, poate puțin trist, cam ca înaintea fatalității, care a glumit scăpându-te; dela atâția cu cari ai împărțit și bine și rău, și seri triste și clipe mai vesele, și împărțășania unei discuții frumoase și adâncul unor sentimente mute; dela vecinii cari te auzeau logănând din când când cântecul amintit, în golul ferestei dinspre lume.

Atunci, pleci cu trupul aproape vindecat Pasul îți e la început timid, ca după lungă tăcere. Incel, încet îl apeși mai tare. Pietrișul străzilor scârție vesel sub pas vesel. Soarele bate din plin pe aripa caselor pe lângă care treci. Copiii pe cari îi întâlnești par mai mari de cum i-ai întâlnit la venire, dar rād tot atât de senin ca și atunci. Numai că atunci râdeau sub ploaia toamnei și acum îi înfierbântă mirosul verei.

Îți mai rotești ochii odată peste tot cuprinsul. Ochii și gândul. Și atunci descoperi noutatea.

În lunile de bolire uitase-și să gândești cum trebuie. Ori n'ai avut nevoie să gândești așa. Ori gândul adevărat l'ai îndreptat numai câtorva prieteni, prea puțini ca să-ți dea curajul înghetării lui mari largi. Ori, obosit, l'ai lăsat să lanzezească, bolind asemenea ție.

Și abia acum, când ai prins apăsarea mai tare a piciorului peste cale, intrând în convalescență fizică îți pui înfața oară întrebarea și îți cauți răspunsul.

Gândul trece din lltargie în convalescență.

Dacă poți regreta într'o astfel de plecare? Desigur. Ai surprins în toată vremea asta destule aspecte ale sufletului din jurul tău. Ai surprins poate și aspecte noi ale sufletului și înțelegerii tale. S'au strâns fără să vrei laolaltă înfățișările între care ai dormitat sau ai tresărit. Acum le reținești. Poate mai iute decât trebuie, mai brutal. De-asta te vor răni mai adânc.

Acele aspecte noi pe care le vei fi culles, timid, recunoscător că ți se dau, atent să nu li pierzi nicio nuanță, sărguitor să le închiți în străfundul sufletului tău dărnice de proștepime și de sănătate. Vei regreta, poate și sgomotele mici ce te-au supărat cândva fiindcă nervii tăi cereau mai multă liniște. Vei regreta, poate, și ecoul ușilor trântite pe co-

ridoarele spitalului fiindcă îți va aduce aminte cât ai tresărit bănuind fragmente de viață ce se strecoară printre aste uși trântite. Vei regreta, poate atâtea cuvinte rămase în urmă. Atâtea răspunsuri neintoarse. Oricând. Fiindcă nu te vei întâlni cu ele niciodată. Așa cum ai întâmpinat faptele aici, acum.

O, îl vei regreta pe micuțul Ionică, cel căruia îi râdeau ochii deschiși mari în bucuria că ți este prieten aducându-ți țigări ascunse sub hăinuță ca să nu vadă infirmierii. Pe prietenul Ionică pe care poată că l'ai lăsat măhnit, uite, colo, în urmă, lângă poarta grilajului prin care ai trecut adineaori după ce i'ai mângăiat obraji palizi și curați și i ai spus, tu însuși cântându-ți cuvintele printre formule obișnuite:

— Pa, dragă Ionică. O să viu din nou, curând, și am să-ți aduc o carte frumoasă și o să fim iară veseli. Știind că n'ai să mai revii, că n'ai să aduci micuțului tău preten cartea cea frumoasă, că n'o să mai fiți veseli utându-vă împreună peste pozele cu smei și feți frumoși, cu llene-cosinzeana și pitici...

Probabil că ăsta e adevărul.

Convalescența fizică este înfiorare veselă.

Convalescența gândurilor e însă tristă.

Numai convalescența lor?

Poate că intrarea gândurilor pe făgaș pur e și mai dureroasă!

Prefer să mă fac a nu ști...

† ANICA LOGHIN POPA

Născută în Aiud din părinți onești și cinstiți, absolventă a 4 clase secundare, mândră de portul nostru românesc, pe care l-a purtat întotdeauna, era o femeie de rară frumusețe, și cu o voce zămbitoare, care dela prima vedere impunea simpatie și respect.

Mama a doi bravi băieți, Grigorie și Vasile, ambii ofițeri și a unei fice Marioara, soția Subșefului de gară Cluj Remus Banca, copii pentru a căror creștere și-a jertfit din belșug toată liniștea și toate plăcerile.

Soție ideală, cinstită și plină de demnitate, care și-a consacrat întreaga ei viață pentru a înobilă sufletul soțului ei, secundându-l în munca și strădaniile lui, ajutându-l și încurajându-l cu iubirea ei sinceră și curată în momentele grele ale vieții.

Pe timpul marelui războiu lipsită de ajutorul soțului și împovărată cu multele greutăți ale vieții, rămasă cu cei 3 copilași mici — sfătuită doar de un socru bătrân — a știut să facă față tuturor cerințelor, ca copilașii ei dragi să nu simțească lipsa și casa să nu se distrugă. Suportă toate greutățile cu bărbăție această bravă mamă, soție și prea bună româncă și găsea timp suficient seara la copilașii cei mai mari ca cu cel mic în brațe să le citească slova gazetelor românești, care aducea

vești dela ai lor ce se aflau pe diferitele fronturi ale Împăratului și mai ales dragile vești din România, care întârzie așa de mult să vină să ne scape de jugul secular.

Acest curaj de propagandă naționalistă a acestei brave românce, a făcut să fie supravegheată de aproape de organele de siguranță depe atunci.

În cursul vieții sale n'a trecut zi în care sufletul ei darnic și plin de iubire să nu întindă o mână de ajutor celor săraci și ilipșiți; rugăciunea ei de toate zilele era: „Dă-mi Doamne să pot da și eu altora”.

Era prea fericită când și-a văzut cei doi copii bravi împărțiți la o unitate din loc, avându-i lângă ea; fericire de prea scurtă durată de oarece în luna Aprilie această unitate plecată de aici ea rămâne iarăși fără ei.

La căpătâiul acestei desăvârșite mame, soție și româncă au venit să se închine și să ascunză o lacrimă fierbinte multă lume, oameni și femei de toate categoriile precum și reprezentanți anonimi ai tuturor straturilor sociale.

Lacrimile calde și sincere vărsate de cei care au iubit-o și nu o pot uita îi va ușura țărâna de veci acestei vrednice femei.

B. E.

Impresii de „Ziua Astei” la Aiud.

Este neîndoieabilă importanța covârșitoare ce a avut-o și o are „Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului Român”. Fără a-i cunoaște istoricul atât de glorios și activitatea desfășurată de bătrâne asociațiune, mărginându-ne strict să analizăm numai titlul acestei societăți, vom rămânea pătrunși de rolul sublim ce face. — Cine a luat parte la memorabilele serbări jubilară din toamna anului 1936 ținute la Blaj, unde însăși M. S. Regele Carol al II-lea a găsit de bine să ia parte; — ascultând discursurile rostite în „Palatul Cultural” și discuțiunile la ședințele comitetului central ținute cu această ocazie, s'a putut edifica, despre ce este asociațiunea „Astra”.

A doua zi de Rusali, este fixată „Ziua Astei”. Nici că se putea o coordonare mai semnificativă decât aceasta. Precum „Spiritul Sfânt” s'a coborât asupra apostolilor, încălzindu-le sufletul și luminându-le mintea, pentru a avea puterea necesară de a susține și propaga învățătura lui Isus, tot așa asociațiunea „Astra” are sfânta menire să coboare în mijlocul poporului nostru și prin mijloacele sale culturale încălzește sufletul și luminează mintea neamului, asigurând astfel eternitatea poporului Român.

În orașelul nostru, s'a căutat ca în această zi să aibă loc o manifestație românească, organizându-se un concurs de dansuri, naționale, acest dar neprețuit al neamului nostru. Au participat mai multe echipe de dansatori din diferite comune din jur. N'au participat toate comunele din plasă dupăcum au fost invitate, aceasta din lipsă de organizare locală și se scuză neparticiparea lor, fiind în funcție de transport și timp care de data aceasta nu ne-a prea favorizat.

Concursul a decurs în condițiuni bune, fiecare comună căutând a și executa dansurile cât mai bine. S'a constatat și de data aceasta frumusețea de neîntrecut și varietatea dansu-

rilor noastre; dar ce se poate constata din aceste dansuri, este „vigoarea” pe care o posedă neamul nostru, această comoară neprețuită de care trebuie să ținem cont, dezvoltând-o și canalizând-o în direcții utile, pentru prosperarea și consolidare noastră, atât de necesară.

Țăranii, fiindcă ei au susținut programul și-au făcut datoria dansând admirabil, dar mai ales meritul lor constă, că ei au păstrat nealterate dansurile naționale specifice neamului nostru, executându-le ireproșabil. În timp ce se executa această ară, în mod instinctiv mi arunc privirea spre tribună, pentru a-mi împărtăși bucuria cu toate asistența care a crezut de bine să participe la această manifestație românească. Tribuna era ticsită de public, dar publicul care popula tribuna era format din țărani și meseriași; intelectuali au fost foarte puțini. În momentul când am făcut această constatare o decepție mi-a stăpânit sufletul și'n același timp mi-am zis: Unde sunt intelectualii noștri? Unde sunt aceia cărora le place să se numească „elita”? Unde sunt aceia, cari se ațesează de reprezentanți ai neamului? N'au simțit chemarea sângelui de a participa la manifestația fraților lor mai mici, bucurându-se cu ei alături? Nu-și dau seama așteia, că situația lor socială e în funcție de acești țărani, cari formează baza acestui stat? S'au simțit mai bine, ca în timpul acela să facă pe stâlpii de cafea, ori jucând în „familie” o partidă de „römy” sau „poker”. Unii dintre ei au găsit de bine, ca în ziua aceasta de mare praznic național-cultural, să plece în excursie la „Sioboda”. Nu comentăm gestul lor, fiind destul de dureros.

Tuturor acelor cari au luat parte la această înălțătoare manifestație națională, arătându-se prin aceasta oameni integri, demni de menirea lor, le spunem: cinste lor.

I. Toma.

O lămurire.

În baza dispozițiilor OETR., din anul curent, străjăria s'a împărțit pe categorii de școale și anume: Școalele primare având program aparte, școalele secundare de fete altul, iar școalele secundare de băieți deasemenea altul. În urma acestor dispoziții, toate trei categoriile de străjeri, din țara întreagă, s'au pregătit aparte pentru serbarea zilei de 8 Iunie. Școala primară din loc — cu toate că — nu are profesor de specialitate, ca școalele secundare — totuși a instruit o echipă de 50 elevi-străjeri, pentru a participa, cu programul său la această serbare. Când s'a stabilit programul serbării, școala noastră încă a fost încadrată în acela, însă aranjatorii serbării dela

școala secundară — dupăce și-au exprimat dorința și în fața comitetului de organizare a acestei serbări, ca școala primară să fie exclusă, care dorință le-a fost respinsă — au aranjat în așa fel plasarea, străjerilor, dela școalele dâșilor, pe terenul sportiv, încât școalei primare nu i-sa dat loc în careul din jurul pavilionului (drapelului).

Unii domni ziceau că elevii dela școala primară nu sunt destul de disciplinați pentru a putea sta față cu școalele secundare. Recunoaștem că 600. elevi mici nu pot fi ținuti în acea ordine ca 100 ori 200 elevi mari. Având aceasta în vedere, am cerut ca numai echipei de străjeri să i-se dea loc în careu.

Refuzându-ni-se aceasta am fost nevoiți a renunța și la desfășurarea programului școalei noastre. Nu știm care a fost adevăratul motiv al excluderii școalei noastre din careu, dupăce anul trecut totul s'a aranjat și desfășurat în perfectă armonie cu școalele secundare și cu care ocaziune elevii școalei noastre s'au produs peste așteptări, așa încât au fost viu aplandați de întreaga asistență. Deci presupunerea că elevii noștri n'ar fi fost în deajuns de pregătiți nu poate fi motiv de excludere.

Pentru liniștirea și lămurirea părinților elevilor, care se așteptau să-și vadă copiii participând în mod activ la desfășurarea programului și cari zilnic ne asaltează cu întrebări asupra cauzei de neparticipare, corpul didactic primar își ține de datorită a face această clarificare.

Corpul didactic primar, Aiud.

Aiudenii la Beiuș

Încă viu trăește în amintirea noastră despărțirea duiosă în gara din Aiud de iubii noștri din Bat. 6 V. M., cari plecau departe dela noi. Zilele trec și omul crede că este dator să uite și să se obișnuiască cu soarta care i se creiază de destin.

Iată ne ca prin povești în ziua de 14 Iunie la Beiuș unde camarazii Bat. 6 V. M. țin cu orice preț să-și ia rămas bun dela foșii lor Comandanți D-1 Col. Stockhammer și Popovici.

În sus amintita zi la orele 21 cu o punctualitate cronometrică toți ofițerii Bat. 6 V. M. așteaptă și primesc în sunetele „Suntem Vânători de Munte” pe cei doi distinși oaspeți care impresionați de sincera și camaraderasca primire ce li se face.

La masa bogată și cu un gust estetic aranjată de D-1 Căpitan Dumitru, Marcu, Dina, Popa și D-șoara Erna Stockhammer și camarazii din Bat. 6 V. M., cam restrânși la număr față de câți erau pe vremuri la Aiud, ceace nu scade cu nimic buna și caldă dispoziție a celor prezenți.

Primul după masă se ridică D-1 Col. Stockhammer și spune că în conf. cu legile țării, cari prevăd la o anumită vârstă trecerea tuturor funcționarilor fără deosebire de starea lor fizică în elementul rezervei, urmând litera acestei legi deși se simte și este perfect sănătos și D'sa a trebuit să părăsească oștirea și să se despartă de dragii lui Vânători de Munte. Se desparte ca formă deoarece cu sufletul este imposibil, s'a născut, crescut, trăit și vrea să moară ca ostaș. Printre lacrimi sincere și fierbinți ce se preling pe fața sa plină de sănătate își ia adio dela dragii săi Vânători de Munte pe care i-a comandat 20 de ani și cărora le promite că atunci când țara îi va cere din nou serviciile sale va fi cel mai fericit om putându-se vedea din nou printre ai săi. Emoția este generală și „Suntem Vânători de Munte” se întonează de cei prezenți printre suspine iar pe fața bronzată de arșita soarelui a subalternilor săi apare umbra tristeței. Este dureroasă despărțirea de cel stimat și mult iubit.

D-1 Col. Popovici D-tru își ia rămas bun dela aceia pe care i-a condus 8 ani de zile și le mulțumește pentru cuminența și hărnicia aleasă cu care a înțeles a-l secunda în obligațiunile pe care le avea ridicând valoarea unității sale pe treapta cea mai înaltă.

D-1 Col. Strat Precupie răspunde cu cuvintele alese a poetului, că se simte extrem de fericit că poate face parte din aceste trupe de elită promițând celor ce pleacă că va păstra cu aceiași sfințenie zestrea ce i se încredințează.

După care se dansează până în zori zilei la frumoasele acorduri ale muzicii Bat. 6 V. M.

A doua zi la masa dela orele 12 asistă și D-1 Comandant al grup. 6 V. M. masă la care s'a petrecut în aceiași bună dispoziție până la orele 3 când D-1 Col. Stockhammer și Popovici au fost nevoiți să părăsească orașul.

La gară au fost petrecuți de întregul corp ofițeresc împreună cu cucoanele toate. Plăcarea trenului se face în sunetele prea bine cunoscute și adânc săpate în inimile celor de față, „suntem Vânători de Munte” iar trenul se depărtează rece și nepăsător... răpind pe cei

doi dragi Comandanți care lasă adânc înrădăcinat în sufletele Aiudenilor dela Beiuș dragostea camaraderia și respectul reciproc.

Viața de toate zilele a Aiudenilor în acest orașel, moral, curat și ordonat din brațele munților noștri Apuseni se scurge normal și obișnuit.

Cețenii curăței și cu accent pronunțat de munte al acestui ținut par a fi de un respect pronunțat față de toți aceia ce sunt mai bine înbrăcați, iar înalta societate locală din care face parte Aiudenii noștri se remarcă și este cunoscută pentru prietenia caldă și sinceră cu care știe să-și îmbrățișeze oaspeții săi. Acești intelectuali se impun dela primul moment foarte mult prin lipsa de formalități sarbade și fără de rost la care se ține atât de mult în alte părți. În sânul acestei societăți primitoare nu poți decât să te simți prea bine și să te obișnuiești repede.

Căldător.

Informațiuni

■ **Gazeta noastră** în săptămâna trecută din motive neatârtoare de noi n'a ieșit și faptul acesta a dat poate de gândit cititorilor noștri. Rugăm îngăduință pentru această lacună dar redactorii noștri fiind supra încărcăți cu daraveri și necazuri inerente slujbei după care trăesc, n'au avut nici timpul fizic de a se ocupa de apariția gazetei. Ținem să subliniem un lucru pe care credem că și On. cetitori îl cunosc și apreciază. Scoaterea unei gazete oricât de modestă ar fi, reclamă timp și eforturi; iar noi redactorii toți avem și alte ocupațiuni, așa că numai timpul liber ni-l jertfim pentru truda gazetăriei. Lipsă de puțin repaos și odihnă avem și noi, căci munca spirituală obosește mai greu decât cea fizică. De aceea rugăm pe On. noștri cetitori și susținători să ne îngăduie și peste vară a mai face câte o mică pauză, pentru a ne mai odihni. Nu e sigur, dar poate va trebui. Gazeta însă nu o vom lăsa nici într'un chip și dela 1 Sept. apariția va fi iarăși punctuală, regulată și săptămânală. Deci să nu se alarmeze nimeni, — cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sănătatea pe care o cersim dela Dânsul — vom continua a merge pe drumul început, cu credința că suntem cât de cât necesari și folositori.

† **Paula Ursu** n. Moldovan, învățătoare, după scurte dar grele suferințe a încetat din viață la 27 Iunie 1937 în anul 40 al vieții și al 12-lea de fericită căsătorie. Inmormântarea a avut loc în 29 a lunii Iunie, la sărbătoarea Sf. ap. Petru și Pavel. Adormita în Domnul a fost conducătoare la școala de copii mici și soția Dlui Grigorie Ursu învățător în orașul nostru. Soțul indurerat și numeroase rudenii o deplâng nemângăiați. Și toată lumea care a cunoscut-o o jălește cu sinceră durere. Căci Dna Ursu, femeie în puterea vârstei, de o frumusețe și ținută impunătoare a fost simpatizată și cinstită în deobște atât pentru sufletul ei bun cât și pentru destoinicia și devotamentul fără păreche în slujba sa. La ceremonia îngropării a participat o lume imensă și rar s'au vărsat atâtea lacrimi sincere. Copilașii pe cari atât de mult i-a iubit plângeau nedumiriți în preajma sicriului copleșit de flori a scumpei lor «Lelițe». La sicriu au rostit cuvânt: pâr. protopop Ios. Pop, Dna Tiți Marcu, O învățătoare din Uioara, Dl. O. Hulea și D. Gog. — Veșnică pomenire!

■ **Gimnaziul Industrial Aiud** invită Onor Public să binevoiască a vizita Expoziția acestei școli între orele 8—12 și 15—18. Expoziția va fi deschisă până la 4 Iulie 1937. Direcțiunea.

† **Anica Popa** n. Ogneanu, soția fruntașului Loghin Popa din Orașul nostru, a încetat din viață la 25/26 Iunie 1937 după scurte și grele suferințe, împărtășită cu Sfintele Taine. Inmormântarea a avut loc în 27 a curenteii în cimitirul greco-catolic din loc. O deplâng în afară de soțul nemângăiat: fiica sa Mărioara măr. Banca și feciorii săi Grigoriu și Vasile ofițeri ai Bat. 6. V. M. precum și numeroase rudenii. La inmormântare a participat o lume imensă, ca dovadă a cinstitei și dragostei de care s'a bucurat adormita în cercurile cele mai largi ale societății de toate categoriile din orașul nostru. A fost un model de hărnicie și devotament în căsnicia sa fericită, plină de voieșie și bunăvoință față de toată lumea din toate păturile sociale. De aici simpatia largă de care s'a bucurat. Ceremonia îngropării a fost oficiată de preoții profesori: Ier. Păstrav, Ioan Belu și Oct. Lupănuș, care a rostit și predica ocazională. — Fie-i partea cu dreptii!

■ **Loviți de trăsnet.** În ziua de 21 Iunie a. c., din cauza furtunii ce s'a abătut asupra comunei Râmeți, un trăsnet a lovit casa locuitorului Mocan Ilie, din cătunul Olteni, pe când acesta nu era acasă. Dintre mai multe persoane ce se aflau în casă a fost omorât locuitorul Botei Ioan de 50 ani, iar Bărgaz Milintie și încă alte trei persoane au fost paralizate. Casa și grajdul fiind din lemn și acoperite cu paie, au ars până în temelii.

■ **Cinematograf.** Sâmbătă la 9, Duminică 5, 7, 9, Luni la orele 9 cea mai mare șlager mondial! După capod'opera lui **Henry Bernstein: SAMSON** cu **HARRY BAUR**, creatorul filmului Taras-Bulba, este cel mai vestit artist de cinema. Înainte journal.

■ **Podgoreni aiudeni premiați la expoziția de vinuri din Cluj.** La expoziția de vinuri organizată la Cluj în cursul lunii Iunie au primit medalie de aur: d. dr. Aurel Șerban din Aiud, pentru următoarele soiuri de vinuri: călugăr sur, fetească, rizling, mușcat-otonel și sauvignon. — Pivnițele Seidl, din Aiud, pentru: sauvignon, tămăioasă, rizling, struguri grași, fetească, furmint, chateau Seidl, semillon și haut sauvignon. — ASPO. din Aiud, pentru soiurile: fetiță aiudeană, mușcat-otonel, rizling, tramin, grand vin, rulantă și puttonyos. Din informațiile ce deținem județul Alba a câștigat cele mai multe premii, apoi jud. Târnava mică. Cele mai căutate vinuri au fost cele dela Alba-Iulia și Aiud, cari de fapt nu pot fi concurate cu vinurile din celelalte podgorii ale țării.

■ **Nenorocirea dela Poiană.** În ziua de 27 I. c. locuitorul Călina Romul din comuna Borzești, jud. Turda, venise la Aiud, cu căruța, pentru a-și duce acasă pe fiul său Ion, care era pe cl. II-a la Gimnaziul Industrial din localitate. Romul Călina avea cu el și pe al doilea fiu al său Miron, în etate de vreo 12 ani. Intorcându-se dela Aiud spre casă, pela ora 1 noaptea, R. Călina a ajuns cu căruța în Poiana Aiudului. Aici podul de pe vale fiind stricat, de vreo 4 ani, Călina a trebuit să treacă cu căruța prin vale. Valea fiind mare, l-a mânăat cu căruța cu tot și astfel bietul tată s'a înecat împreună cu cei doi copii ai săi. Cadavrele celor trei nenorociți, au fost găsite, a doua zi, între comuna Poiana și Cacova. Să zicem că nenorocitul Ion Călina a fost beat, căci altfel n'ar intrat cu căruța în vale, fără să-i cunoască adâncimea. Dar oricât de beat să fi fost omul, dacă Prefectura ar fi reparat podul, nu se întâmpla ce s'a întâmplat. De aceea Prefectura județului, are partea ei de vină în această nenorocire,

De vânzare din mâna liberă în apropiere de oraș lângă fabrica „Vulcan” 4 jugăre grădină de pomi cu tot felul de altoi de soiuri. Informațiuni la **Gheorghe Vitan** Piața Reg. Ferd. Nr. 1. 2—2

■ **Evadarea unui deținut.** Deținutul Kis Révész, supus maghiar care își ispășea pedeapsa de 2 ani, la închisoarea locală pentru diferite furturi, comise pe teritoriul României, a evadat de sub escortă pe când mergea la piață pentru târgueli. Kis Révész vrea să fie iar condamnat, căci la sfârșitul celor 2 ani de pedeapsă, care se apropie, va fi extrădat Ungariei, unde îl așteaptă spânzurătoarea.

PĂCATE RĂSBUNATE.

S'a oprit un ornic
Și-o stea s'a dărâmat în negru.
Atunci a tremurat un om:
din păcate
nerăsbunate.

Un păianjen a clădit uitare
peste ornic
și peste ochii omului:
uitare
de păcate
nerăsbunate!

De-atunci
el n'a mai văzut căderea stelelor.
Și n'a mai tremurat.

Mai târziu, mult mai târziu,
poate de vânt,
poate de ascuse gânduri,
ornicul a căzut pe podea.
Păcate nerăsbunate
au arătat, atunci,
ora finalelor numai.

Iar omul
a văzut steaua căzând
și a murit.

(Poate de păcate răsbunate!)

Șerban Al. Ion Faur.

PRIMĂRIA ORAȘULUI AIUD Serviciul administrativ.

No. 3768—1937. P.

PUBLICAȚIUNE.

Se'aduce la cunoștință generală, că în orașul Aiud în viitor târgul de vite săptămânal se va ține la Joia, odată cu târgul de mărfuri, în loc de Lunea.

Aiud, la 23 Iunie 1937.

S. Primar:
Maior Papiniu

Secretar:
Gllgor

**Inel de aur cu ametist pierdut
recompensă celui cel-a găsit. Va
anunța redacția.**

De închiriat.

Parohia ortodoxă română Aiud publică nou termen, pe data de 15 Iulie a. c., pentru închirierea casei din strada Mircea Vodă Nr. 25. Casa poate fi ocupată pe data de mai sus, iar ofertele se vor depune la Oficiul parohial (str. Mircea Vodă 23) cel mai târziu până la data de 14 Iulie 1937. **Oficiul parohial.**

„GIMNAZIUL INDUSTRIAL DE BĂIEȚI DIN AIUD”

execută prompt, bine și cu prețuri reduse, diferite lucrări de construcție, în fier și lemn: **grilaje, porți de fier, dormitoare, sufragerii, birouri, mașini de gătit.**

Din ramura electro-technice: **candelabre, lustre lămpi pentru noptiere, etc.**

Sâmbătă, Duminică și Luni la cinema „Apollo”

HARRY BAUR

În cel mai senzațional film: „SAMSON”.

SPORTIVE

Uloara: Solvay — C. S. M. Cluj 2—0 (0—0)

Duminică trecută pe arena Solvay în fața D-lui Dr. Ioan Brațea Președintele Ligei de Nord și un număr însemnat de spectatori s'a disputat eliminativul dintre campioanele Districtelor Cluj și Aiud pentru campionatul Ligei de Nord Cluj.

Campiona noastră Solvay după o partidă dârz disputată însă presarată cu cele mai frumoase faze a reușit să elimine Cujul din campionat cu frumosul și meritul skor de 2—0.

În urma acestui rezultat Solvay urmează a se întâlni cu campioanele Oradiei „Electrica” în ziua de 27 Iunie 1937 la Oradia.

Se urma rezultatelor de până acuma gruparea Solvay are dreptul câștigat ca pe viitor să joace în Divizia C.

Juniorii Solvay — Juniorii Ind. Sârmei 1—1 (0—0).

Cu match de deschidere la cel dintâi s'a disputat partida Juniorilor pentru cupa de argint oferită de Liga de Nord și care partidă după două prelungiri a rămas nedecisă, astfel că urmează a se disputa din nou la data de 11 Iulie 1937 pe arena din Aiud, câștigătorului decernându-i se această cupă ca campion la Juniori pe 1936/37.

În repausul dela cele 2 matchuri s'a distribuit grupărei Solvay campiona Districtului Aiud pe anul 1936/37 Diploma, placheta și 15 medalii de argint oferite de District, iar D-lui Inginer Romul Ștefu Președintele la aceste valoroase grupări i-a oferit D-l Cpt. Bedeleanu Eugen Președintele Districtului Aiud o frumoasă plachetă fixată în marmură, rostind următoarele cuvinte: „D-le Președinte Ștefu, Comisiunea Districtuală Aiud își face o legitimă mândrie atunci când apreciază strădania desfășurată în ultimi ani de către Dvs. și ca o mărturie pentru temeinicia și neostenita grijă față de buna îndrumare intelectuală și sufletească pe terenul sportiv, a acelor pe care îi aveți înregimentat în societatea Dvs.: Sincer vă rugăm să primiți această plachetă fixată în marmură care în totdeauna să vă reamintească neînrămurita dragoste pe care v'o păstrăm”.

D-l Inginer Ștefu Romul impresionat de această atențiune, răspunde mulțumind D-lui Președinte al Districtului Aiud pentru deosebită atențiune, aducând caldă mulțumiri membrilor grupărei Solvay cari l-au secundat în deaproape în desăvârșirea celor realizats pe frumoasa arena a Solvay.

D-l Inginer Ștefu Romul are marele merit, că datorită priceperii, stăruinței și muncii folositoare depusă de D-sa, să reușească a construi cea mai frumoasă arenă din cuprinsul Ligei de Nord. Dealtfel D-sa nu s'a oprit aci, muncește continuă pentru noi realizări și îmbunătățiri pe terenul sportiv când posibilitatea membrilor săi a putea practica toate sporturile în cele mai excelente condițiuni.

În aceeași zi la Turda CSM. — Unirea 1—1 (0—0) sub arbitrajul D-lui Ion Lupescu s'a întâlnit în match de campionat pentru ultimul tur care mai era de disputat în campionatul Districtului.

În ziua de 20 și 21 Iunie 1937 cu ocazia Rusaliilor, Uioenii au fost vizitați de puternicile grupări Hagibor Cluj și Arieșul Turda.

Arena Salinelor: ASSU. — Hagibor 2—2 (1—0). Arb. D-l Drămbărean.

Arena Solvay: Solvay—Arieșul 0—0 Arb. D-l Kiss, șovăitor.

Ambele partide au suscitat un deosebit interes fiind bine cunoscute valorile celor două grupări vizitatoare.

Rezultatele obținute de Uioeni sunt mulțumitoare deoarece ambele grupări au jucat cu rezerve, parte din titularii lor fiind ostași au fost reținuți în echipa Bat. de Pioneri dela Aiud.

Aiud: Pionerii — CGA. 7—3 (2—0)

Echipa, Bat. 1 P. M. susține al doilea match în sezonul acesta. Ambele partide s'a soldat cu rezultatele frumoase în favorul Bat. Această partidă a fost arbitrată de Beiușeanul D-l Li. Dincă C. cu aceeași autoritate de fier cunoscută din trecut.

F. R. F. A. a oferit 50 locuri Cl. 3-a tren accelerat gratuite pentru Districtul Aiud, spre a lua parte în ziua de 23. VI. 1937 la serbările zilei sporturilor la București, cu care ocazie mai mulți sportivi Aiudeni a avut ocazia să viziteze Bucureștiu și să asiste la frumoasele amulațiuni sportive depe mărețul „stadion Carol al II-lea”.

D-l Dr. Brate Ion Președ. Ligei de Nord cu sediul în Cluj a inspectat Districtul Aiud, pe care l-a găsit bine din toate punctele de vedere.

Examenul de arbitri ce urma să aibă loc în ziua de 27 Iunie a.c. s'a amânat pentru o dată ulterioară care va fi comunicată celor interesați la timp.

B. E.

Atențiune!

Dacă doriți să vă procurați conserve de toate calitățile, rom pentru ceaiu, ceaiu, cacao, cafea aromată măcinată la minut pentru turcească și lapte. orez, unt de lemn, proaspăt toate calitățile și ori ce articole de coloniale, cumpărați cu toată încrederea la

Intrep. Com. VALER PASCU S. A. Cluj
Depozitul Aiud

Magazin de coloniale Engros și Detail
Piața Ferdinand No. 34

Numai și numai la „Mărgineanu”

se servesc cele mai bune brânzeturi, mezeluri, unt, etc. precum și tot felul de beuturi spirituoase.

Zilnic bere proaspătă!

Dacă vrei o gustare bună, numai la «Mărgineanu»
Str. Mihai Viteazul No. 16.

Fiecare econom

să cumpere pluguri, mașini și tot felul de unelte agricole, cue, sârmă, mașini pentru bucătărie, cuptoare de fier și toate mărfurile de fierărie dela cea mai mare și mai ieftină prăvălie de fier

Adolf Izrael și Fiul AIUD.

Telefon: 21.

P. Reg. Ferd. 35.
1—26.

APARATE DE RADIO:

PHILIPS,

MINERVA,

STANDARD,

ZERDIK

TELEFUNKEN,

VINDE ÎN RATE MICI

AUTO-RADIO BUCUR

Incercați și o să vă convingeți că numai la bodega

ONAC

veți găsi cele mai bune și ieftine vinuri, zilnic mezeluri proaspete de Sibiu și tot felul de aperitive, bere proaspătă etc.

Pâine, franzele și cornuri de prima calitate, coapte în brutăria proprie.
Nu uitați, faceți încercare.

Bodega și brutăria

ONAC

Piața Reg. Ferdinand No. 9

Atențiune!

Numai 48— Lei 1 kgr. nuci curățite de prima calitate.

2—2

La firma **CAROL LAZAR S.I.n.c.**

In atențiunea

gospodinelor.

La librăria „PAPIRUS” se pot căpăta tot felul de hârtii de celofan pentru legatul compoturilor, atât în bucăți cât și în coli întregi, pe lângă cele mai modeste prețuri.

Tot aici se găsește cea mai specială hârtie de pus între haine contra molilor. Covoară de hârtie GRAZIOLEUM, hârtie CRETATĂ și covoară româneșii de hârtie în suluri etc. etc. Incercați și vă convingeți de prețurile noastre reduse și de serviciul punctuos și corect.

Librăria «PAPIRUS».

1—20

Str. M. Viteazu localul Seidl.

Voiți să petreceți bine?

Nu puteți numai în restaurantul

„TIGRU”

noul conducător P. IONESCU

Cele mai bune și delicioase beuturi, mai ieftine ca ori unde.

Billard nou!

Vipt bun și ieftin!

Atențiune!

Sticle pentru compoturi și dulceață, hârtie de pergament și celofan pentru legat la

Firma FENICHEL

se pot procura mai ieftine ca ori unde.

Incercați și vă convingeți!

Toată lumea știe, că numai în atelierul de pantofărie

Traian Mesaroș

din Piața Elisabeta

se confecționează după ultima modă tot felul de încălțăminte, garantate și pe lângă cele mai modeste prețuri

Reparații de șoșoni, galoși etc.